

Clara Sullà presenta obres que mostren l'oposició entre l'opressió i l'alliberament, mostrant una dualitat que l'atreu #EstherNaval

Rodalies 3. L'exposició del Museu de Sant Cugat forma part del projecte de la Taula d'Arts Visuals del Consorci Transversal amb què col·labora

La Casa Aymat acull "Un Beso Te Cerrara La Boca"

Cinta Caballé

cinta.caballe@premsalocal.com

INAUGURACIÓ. Divendres, 29 d'abril, es va inaugurar al Museu del Tapís Contemporani - Casa Aymat, l'exposició "Un Beso Te Cerrara La Boca", de l'artista Clara Sullà. L'exposició, que s'enmarca dintre el projecte Rodalies 3 de la Xarxa transversal, es podrà visitar fins al 4 de setembre.

La presentació va anar a càrrec del director del Museu de Sant Cugat, Lluís Campins, que destacà que es tracta d'una mostra "especial per la proposta que ens fa la Clara, i pel context en què es dona". Campins va voler

explicar que és la proposta de Sant Cugat "a una proposta més genèrica que és l'acció expositiva Rodalies 3".

El Museu de Sant Cugat pertany a la Xarxa Transversal, que vincula 15 ciutats de l'àmbit de les arts visuals i de les arts escèniques, i "Rodalies és una de les accions que fem conjuntament". Cada ajuntament va escollir la seva proposta, i Sant Cugat es va decantar per la de Sullà per dos motius. "D'una banda, és una proposta artística molt atractiva; de l'altra, som a la seu del Museu del Tapís Contemporani, que és l'únic museu així que hi ha al sud d'Europa, i volem treballar l'entorn de l'art tèxtil, i el tre-

"Una de les coses que més m'interessa en la vida és la sensació d'alliberament, i la manera de ser lliure"

CLARA SULLÀ
ARTISTA AUTORA DE L'EXPOSICIÓ

ball que desenvolupa la Clara és evidentment tèxtil".

El tema

El títol de l'exposició té una justificació molt personal per a l'artista. Sullà assenyalà que "una de les coses que més m'interessen en la meua vida és la sensació d'alliberament, o el procés d'alliberament; i la meua manera de tre-

ballar és per contrast. I una mica, el contrast amb això és la sensació d'opressió o d'angoixa". El punt de partida cal buscar-lo a Àustria, on l'artista va llegir un grafit en què posava "Un Beso Te Cerrara La Boca", i que li va transmetre molta angoixa, "per estar fora de context, sense accent...". "Arran d'això vaig pensar sobre aquest procés".

Amb tot, no volia parlar en primera persona, i per això "vaig buscar referents que hagessin tractat aquest tema, i que jo pogués il·lustrar-ho amb la meua manera de treballar, com *La Casa de Bernarda Alba*". L'altre referent és la frase que li dona nom, de Pablo Neruda.